

Af Regnskabsofficererne ere 14 paaregnede at skulle være Kapitainer, nemlig:

den ældste Intendant ved hvert af Fodfolksregimenterne, tilfammen altsaa 10 Intendanter, der dels faa et større Kasseansvar (det er nemlig forudsat, at de ved Fodfolksregimenterne ansatte Sætondliutenanter af Korpset og Officerer af Vaabnene, der maa betragtes som værende under Uddannelse, ikke faa større Pengemidler under Hænder, men forsynes fra de ældste Intendanter ved Regimenterne), dels lede Uddannelsen af de nævnte unge Officerer og tilbels af Korpsets Underklasser;

de 2 Intendanter ved Ingenieurkorpsets og Artilleriets Stabe, i Reglen to af de ældste Regnskabsofficerer, der tillige faa Forretningerne ved Bygningsskassen og Artilleriets Hovedklasse (for Liden 1 Overintendant og Korpsets ældste Intendant);

Intendanten ved Ingenieurregimentet, hvem der navnlig i Krigstid vil tilfalde en meget betydelig Virksomhed paa Grund af Regimentets spredte Anvendelse og de fortifikatoriske Arbejder (for Liden Overintendant); og

Intendanten ved Garnisonskøgehuset i Kjøbenhavn (for Liden Overintendant).

Forholdet mellem Antal Kapitainer og Antal Premierlieutenanter i Regnskabsofficersklassen vil da blive som i Gjennemsnit for Vaabnene. Forudsættes Afgangen af Premierlieutenanter i Korpset til Intendanturstaben at opvæie Indtrædelsen af Officerer fra Vaabnene i Regnskabskapitainers pladser, vil desuagtet Forfremmelsen til Kapitain blive langsommere i Regnskabsofficersklassen end i Vaabnene, navnlig paa Grund af at der ikke gjælder bestemte Aldersgrændser i Intendanturkorpset.

Benævnelserne Stabsintendant, Overintendant, Intendant og Reserveintendant ere ubeladte af Lovforslaget, dels fordi ingen af dem er Betegnelse for nogen bestemt Myndighed eller noget bestemt Forretningsomraade, og de derfor ere overflødige ved Siden af Officersbenævnelserne, dels fordi de ere i Strid med, hvad der forstaaes ved lignende Benævnelser i andre Lande. Intendantbenævnelserne maa helst kun benyttes til Betegnelse af de faktiske Stillinger ved Hærens Intendantur (Divisionsintendant, Regimentsintendant, Bataillonsintendant, Lazarethintendant m. m.), hvilket begunstiger Skarphed ved Udfærdigelsen af Reglementer og Ordre.

Af faste Underofficerer i Korpset er der paaregnet 59. Dette Antal er begrundet ved Fredsfodens Krav, idet der ialt vil behøves 71 Assistentter og Skrivere,

og der kun vil havees 12 Korporaler til Tjeneste. Nu er Forpleiningskorpset normeret under Fredsforhold med 48 faste Underofficerer og 30 Korporaler, tilfammen 78 Underofficerer. Medens der foreslaaes en Forøgelse af de faste Underofficerers Antal med 11, vil der saaledes dog i det Hele taget for Fredsforhold blive en Nedgang med 7 Underofficerer. Under Krigsforhold maa Antallet suppleres med 69 uøvede Korporaler (der i Reglen ikke ville have faaet anden Uddannelse end som Rekruter og Korporalselever) og med 86 Underkorporaler (Børnepligtige, der ville være hjemsendte umiddelbart efter den første Rekrutuddannelse, jfr. § 3). Under Hensyn til Beskaffenheden af Korpsets Tilgang formenes dette forsvaerligt.

Fordelingen i Lovforslaget af de faste Underofficerer til de forskellige Grader er efter de samme Forholdstal som i Gjennemsnit ved Vaabnene.

De foreslaaede Antal af ialt 50 faste Officerer og 59 faste Underofficerer stemme med de Antal, der være optagne i Hærløvsforslaget, naar der til disse lægges 1 Officer og 1 Underofficer i Anledning af, at Rytterregimenternes Antal er forblevet 5 og ikke, som det foresloges, indskrænket til 4, men fradrages 2 Officerer for de Pladser, der i nærværende Lovforslags § 15 ere foreslaaede overførte til Krigsmintisteriet. Officianternes Antal er det samme som i Hærløvsforslaget; men i dette var Forvalteren ved det militære Klædeoplæg ikke henført under Forpleiningskorpset.

Lil § 2.

Antallet af Rekruter er indskrænket fra 75 til 72. Der ventes, at fremdeles ligesom hidtil Tilgangen fornemmelig sker med Frivillige, hvilket er Betingelsen for, at det paaregnede Antal værnepligtige Befalingsmænd af tilstrækkelig Brugbarhed vil kunne erholdes; men for at Krigsmintisteren i saadant Omfang, som Erfaringen viser hensigtsmæssigt, kan foranledige, at der i Denhold til § 25 i Lov af 6te Marts 1869 om Værnepligt udtages af Militærarbejderklassen de til Korpsets Tjeneste mest egnede, og for at i fornødent Fald Supplering ogsaa kan ske fra Fodfollets Udskrivning, er der, ligesom i Loven af 26de Mai 1868 om Forpleiningskorpsets Ordning, optaget Bestemmelser derom i Paragrafen, eftersom man ikke kan forudsæ Virkningen af de nye Love, og Forpleiningskorpset nødvendigtvis maa have hele det paaregnede Antal egnede Værnepligtige til Raadighed.

Lil § 3.

De nu gjældende Tidsrum for Uddannelsen har man troet at kunne bibeholde, ogsaa for de Befalingsmandselever, der skulle uddannes til Sætondliutenanter. Af Hensyn til de nye Bestem-